

vet om en Forandring i vor forældede Ægteskabslovgivning fik sit Udtryk i Lovforslag i den næste Rigsdagssamling. Men her kunne de gifte Kvinder maaske selv udrette mere end vi andre. Der er ikke faa af vore Læserinder, der ere gifte med Rigsdagsmænd. Til dem sige vi: Brug den saa meget lovpriste middelbare Magt, Kvinden har, sørg for, at Deres Mand læser Astrid Stampes Skrift, formaa ham til at føre den Sag frem. Vær ikke mindre udholdende end den Kone, der i det Øjeblik, Manden druknede hende for hendes Paastaaelighed, stak Armen op af Vandet og klippede med Fingrene. Der er sagtens meget overdrevent i Ægtemændenes Paastand om, at det er Konerne, der regere. Men en Rigsdagskone, der maa undvære sin Mand i det halve Aar og i den Tid være baade Mand og Kone i visse Maader, maa dog vistnok have en Del at sige. Tiden mellem Samlingerne tilhører Dem, det er Deres Arbejdstid paa Lovgivningens Omraade. Brug den da saa vel, at det kjendes paa Mændenes Arbejde under Samlingen.

Ogsaa Redaktørens Hustruer have her en Opgave. Pressen er ikke uden Grund bleven kaldt for den fjerde Statsmagt, og Redaktørernes Hustruer ere da ligesom Rigsdagsmændenes stillede paa en særlig ansvarsfuld Plads.

Og skulde der ikke være en eller anden dansk Kvinde, der havde Raad og Lyst til at gjøre det samme med Astrid Stampes Skrift, som Frøken Alli Trygg i Finland har gjort, for Frøken Elisabeth Grundtvigs Artikel i vort Aprilhefte. Hun har ladet den trykke i 10,000 Exemplarer og omdele de 7000 t. Ex. som Følgeblad til Dagbladene. I hvert Fald ville vi anbefale vore Læserinder og Læsere efter Evne og Lejlighed, hver i sin Kreds at virke for Udbredelsen af dette Smaaskrift. Thi, som vi allerede tidligere have udtalt, det egner sig efter vor Mening særdeles godt til at skaffe Kvindesagen Indgang i Kredse, hvor den hidtil er ukjendt.

H. Høffding: Etik.

Etiken, Læren om, hvad der er godt og ondt, eller om de rette Grundsætninger for menneskelig Handlen, har Ærinde